

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านแหลมมะขบ
2. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งของผู้นำในชุมชนกับคนในชุมชนบ้านแหลมมะขบ
3. เพื่อศึกษาการบริหารความขัดแย้งระหว่างผู้นำกับชุมชนบ้านแหลมมะขบ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษากาการบริหารความขัดแย้งของผู้นำในชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนบ้านแหลมมะขบ ตำบลมะขบ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก มีขั้นตอนและวิธีการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมของคณะผู้ศึกษาวิจัยได้ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มผู้นำในชุมชน เพื่อเก็บข้อมูล และทำการสัมภาษณ์ ชักถาม เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน ฯลฯ โดย ดร.มานิตย์ ไชยกิจ หัวหน้าภาควิชาบริหารและการพัฒนาการศึกษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนการบันทึกข้อมูลในสถานที่จริง

2. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น คณะผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการในการสำรวจและบันทึกข้อมูลตามขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย คณะผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลตามขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ดังนี้

- 3.1 ประชากร ได้แก่ ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น หัวหน้าคุ้มบ้าน ชุมชนบ้านแหลมมะขบ หมู่ 10 ตำบลแหลมมะขบ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในชุมชนบ้านแหลมมะขบ กลุ่มผู้นำต่าง ๆ คุ้มบ้าน

- 3.3 เก็บรวบรวมจากเอกสารหลักฐานของจริง และสถานที่จริง

4. การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้ศึกษาวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามในพื้นที่ของหมู่บ้านเป็นหลัก โดยเข้าไปศึกษาสภาพทั่วไป ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน สภาพความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การจัดตั้งคุ้มบ้าน ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากชาวบ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำคุ้มบ้าน ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ดังนี้

- การสัมภาษณ์แบบทั่วไป
- การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group)
- การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากการให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ต่าง ๆ ประกอบด้วยอดีตผู้นำท้องที่คนเก่า ผู้นำท้องที่คนใหม่ หัวหน้าคุ้มบ้าน หัวหน้ากลุ่มต่าง ๆ ผู้อาวุโส พระสงฆ์ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำท้องถิ่น กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

- การศึกษาจากเอกสาร หลักฐานของจริง สถานที่จริงโดยการบันทึกภาพ

4.2 เครื่องมือใช้ในการเก็บข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์ หรือสังเกตที่ คณะผู้ศึกษาร่วมกันคิด และวิธีที่ใช้เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ดังนี้

- การสัมภาษณ์ การสังเกตอย่างไม่มีส่วนร่วม และจดบันทึกข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ

- การใช้เทปบันทึกเสียง

- กล้องถ่ายรูป

5. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาจัดทำ ดังนี้

5.1 บันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต ทั้งแบบที่มีโครงสร้างและจัดทำโครงสร้างใหม่ ตลอดจนคณะผู้วิจัยต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของชุมชนบ้านแหลมมะขบ

5.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต คนที่ 1 คนที่ 2 คนที่ 3 มาตรวจสอบความถูกต้องและความเด่นชัดของข้อมูล โดยใช้การตรวจสอบจากกรณีดังกล่าว เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล หรือใช้วิธีตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation)

5.3 จำแนกข้อมูลตามแบบบันทึกการสัมภาษณ์ สังเกต ตามหัวข้อที่ศึกษาแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาช่วยตรวจสอบ เสนอแนะ แก้ไขปรับปรุง

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลหลังจากอาจารย์ที่ปรึกษา ลงความเห็นแล้ว

5.5 สรุปการศึกษา อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านแหลมมะขบ

สภาพชุมชน

1.1 ลักษณะทั่วไปของชุมชน

ชุมชนบ้านแหลมมะขบ เป็นชุมชนขนาดกลาง ตั้งอยู่ในตำบลมะขบ อำเภอเมือง พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก คนกลุ่มแรกในชุมชนบ้านแหลมมะขบนั้นมาจากกลุ่มคนจากบ้านวัด ดงล้อม บ้านทองหางทรายได้อพยพเข้ามาอาศัย รวมตัวกันเป็นชุมชนใหม่ วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญา และภาษาที่ใช้เป็นภาษาไทยกลางและไทยอีสาน คนรุ่นเก่ามีการศึกษาสูงสุดระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย มีระบบเครือญาติพี่น้อง อาศัยอยู่ทุกหมู่บ้าน ทั้งบ้านหัววังศรี บ้านชะโด บ้านวังปลาไหล และบ้านคิ่งตะเกา ลักษณะนิสัยโอบอ้อมอารี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจ ไม่ตรี บางครั้งขาดความสามัคคี แต่บางครั้งก็มีความขัดแย้ง ปัจจุบันได้พัฒนาการศึกษาตาม บริบทของสังคม การคมนาคม มีถนนลาดยาง คอนกรีต และทางลูกรัง และคลองน้ำที่ สามารถ ติดต่อกับหมู่บ้านได้สะดวก ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้น มีป่าทึบ มีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีบางส่วนเป็นที่ราบสูงมีคลองล้อมโดยรอบ มีแหล่งน้ำจาก ธรรมชาติ มีคลองน้ำศรีสองเมืองไหลผ่าน และเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านใกล้เคียง

1.2 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และการทำมาหากิน การคมนาคมสามารถติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ ได้สะดวก การกระจายตัวของชุมชนนั้นขยายตัวแบบอาศัยพื้นที่ทำกินที่มีความ อุดมสมบูรณ์ โดยอาศัยอยู่บริเวณริมฝั่งของคลองน้ำศรีสองเมือง และคลองหางไก่ สภาพความ อยู่แบบเรียบง่าย ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพหลัก การทำการเกษตรเป็นอาชีพรอง

1.3 สภาพแวดล้อมทางการเมือง ลักษณะของสังคมที่เป็นสังคมเมืองมีการรวมกลุ่ม ดำเนินกิจกรรม ส่งผลให้เกิดการหลากหลายในด้านความคิดอย่างเสรีตามระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย การคัดเลือกผู้นำยังคงเป็นลักษณะสืบอำนาจทางการเมือง เป็นการสร้าง อิทธิพลและขยายฐานอำนาจตามสิทธิของผู้นำ ในหมู่เครือญาติและพวกพ้อง ทำให้เกิดผลดีและ ผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมกับต่อคน ชุมชน และองค์กร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนบ้านแหลมมะขบ ได้จัดโครงสร้างการปกครองแบบ กระจายอำนาจที่เอื้อต่อการดำรงวิถีชีวิต เป็น 5 คุ่ม แต่ละคุ่มจะปกครองในรูปแบบของ คณะกรรมการ ที่มีฐานอำนาจของผู้นำแฝงตัวอยู่ทุกคุ่ม

1.4 สภาพแวดล้อมทางสังคม ปัจจุบันการที่ชุมชนขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการคมนาคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจการเมืองการปกครอง ที่หลังไหลเข้าชุมชนบ้านแหลมมะขบ สังคมชนบทได้กลายเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ผลกระทบที่ตามมาคือ คือความต้องการและการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น อย่างไม่มีที่สิ้นสุด และมีความวุ่นวายขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างผู้นำชุมชน ผู้นำคุ้มบ้าน และคนในชุมชน

2. สาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งของผู้นำในชุมชนกับคนในชุมชนบ้านแหลมมะขบ

2.1 ในภาพรวมพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนบ้านแหลมมะขบเกิดจากขัดแย้งตั้งแต่ระดับคนกับคน ผู้นำกับคนในชุมชน กลุ่มคนกับกลุ่มคน และผู้นำกับผู้นำ ชุมชนกับองค์กร และพบปัญหาที่เป็นปัญหาต่อเนื่องเป็น 2 ด้าน คือ

2.1.1 ปัญหาทางการบริหาร มีจำนวน 5 ปัญหาซึ่งเป็นปัญหาความขัดแย้งที่มีสาเหตุของเกิดจากการไม่ได้รับความร่วมมือ เกิดการต่อต้าน และมีอคติ ของชุมชน ทำให้การบริหารมีอุปสรรคในการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อด้านการวางแผนงาน งบประมาณ และการดำเนินงาน ทำให้บางครั้งเสียโอกาสในสิ่งที่ดีก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ขาดโอกาสในการพัฒนา เช่น การขัดแย้งในเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำ การขอพื้นที่ในการก่อสร้างบ่อน้ำบาดาลของหมู่บ้าน (2534) การขอมถนนและผังท่อระบายน้ำ ที่การพัฒนาต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินงาน และแก้ปัญหาถึง 2 ครั้ง หากไม่ดำเนินงานก็จะทำให้เสียโอกาสในงบประมาณ ส่วนความขัดแย้งในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเสริมตามความสนใจของคุ้มบ้าน จำนวน 5 คุ้ม นั้นมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการรวมกลุ่มผลิตที่ผู้นำชุมชนไม่สามารถหาข้อยุติได้ทำให้เสียโอกาส ชุมชนขาดโอกาสในการพัฒนาฝีมือและและคัดเลือกผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านที่คัดเลือกผู้ใหญ่บ้านที่ใกล้ชิด และมีความไม่ลงรอยกันตั้งแต่อดีตระหว่างตระกูลและเครือญาติจึงไม่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับความทำให้เกิดความขัดแย้ง และเป็นปัญหาทางสังคม

2.1.2 ความขัดแย้งทางสังคม จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งเป็นความขัดแย้งที่มีสาเหตุจากคนในชุมชนบ้านแหลมมะขบมีวัฒนธรรมความเชื่อในด้านการดำเนินชีวิตที่ต่างกันตามอาชีพและฐานะความเป็นอยู่ การปลูกฝังความเชื่อ ความศรัทธาจึงมีความเห็นต่างกัน การไม่ยอมรับ และเคารพในความเชื่อ ความศรัทธาของแต่ละบุคคล จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคม เช่น ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มหมอฟัน /เป่ายา กับกลุ่มผู้ช้ยาแผนปัจจุบัน การจำหน่ายสุรากลั่น (รัฐบาล)ของร้านค้ากับสุราพื้นบ้านของคนในชุมชนบ้านแหลมมะขบ การไม่ได้รับการยอมรับในการบริหารงานของผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ การบริการและจ่ายน้ำประปาให้คุ้มบ้าน

การบริหารงานประปาในชุมชนบ้านแหลมมะขบ ก็เป็นปัญหาขัดแย้งทางสังคม ที่เกิดจากการเสียผลประโยชน์ของกลุ่มคน ทำให้สังคมในชุมชนแตกความสามัคคี มีความคิดเห็นไม่ตรงกันในหมู่คณะ มีการเอื้อผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ทำให้เป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งด้านอื่นๆ ตามมาเป็นห่วงโซ่

2.2 สาเหตุของความขัดแย้ง

2.2.1 การมีอคติในความขัดแย้งที่ฝังลึกในอดีต

2.2.2 ความคิด ความเชื่อ ความศรัทธา และมีมุมมองที่ต่างกัน

2.2.3 การมีทัศนคติต่อผู้นำ ต่อสังคมส่วนรวมและต่อการมีส่วนร่วม

2.2.4 ค่านิยมในการมองผลประโยชน์ที่เอื้อต่อตนเองและพวกพ้อง

2.2.5 การไม่เคารพต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นสัญญาประชาคมที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนด

3. การบริหารความขัดแย้งระหว่างผู้นำกับชุมชนบ้านแหลมมะขบ

การบริหารความขัดแย้งระหว่างผู้นำกับชุมชนบ้านแหลมมะขบ ผู้วิจัยพบว่าผู้นำได้ใช้แนวทางการแก้ปัญหา 5 วิธี ดังนี้

3.1 วิธีหลีกเลี่ยง จำนวน 2 ปัญหา คือ ปัญหาที่ 2 ปัญหาความขัดแย้งการขอพื้นที่ในการก่อสร้างบ่อน้ำบาดาลของหมู่บ้านแหลมมะขบ (2543) และปัญหาที่ 3 ปัญหาความขัดแย้งโครงการซ่อมถนน และฝังท่อระบายน้ำของชุมชนบ้านแหลมมะขบวิธีบังคับ วิธีไกล่เกลี่ย และวิธีประนีประนอม

3.2 วิธีหลีกเลี่ยง จำนวน 1 ปัญหา คือ ปัญหาที่ 9 ความขัดแย้งทางค่านิยมของกลุ่มชาวบ้านที่รักษากับหมอแผนโบราณกับกลุ่มผู้ใช้น้ำยาแผนปัจจุบัน

3.3 วิธีบังคับ จำนวน 2 ปัญหา คือ ปัญหาที่ 1 ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องของการพัฒนาแหล่งน้ำและปัญหาที่ 4 ปัญหาการคัดเลือกผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในคุ้มบ้านเดียว

3.4 วิธีไกล่เกลี่ย จำนวน 2 ปัญหา คือ ปัญหาที่ 7 ปัญหาการไม่ได้รับการยอมรับของผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ของชุมชนบ้านแหลมมะขบและปัญหาที่ 8 ปัญหาความขัดแย้งกรณีการจ่ายน้ำประปา

3.5 วิธีประนีประนอม จำนวน 3 ปัญหา ได้แก่ปัญหาที่ 5 ปัญหาการจำหน่ายสุรากลั่น (รัฐบาล) ของร้านค้าและสุราพื้นบ้านของคนในชุมชนบ้านแหลมมะขบ ปัญหาที่ 6

ปัญหาความขัดแย้งในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเสริมตามความสนใจของหมู่บ้าน จำนวน 5 กลุ่มของชุมชนบ้านแหลมมะขบ ปัญหาที่ 10 ปัญหาการบริหารงานประปาในชุมชนบ้านแหลมมะขบ

อภิปรายผล

การศึกษาปัญหาความขัดแย้งของชุมชนบ้านแหลมมะขบ คณะผู้วิจัยพบว่า ปัญหาความขัดแย้งในชุมชนเกิดจากสาเหตุของความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความพึงลึกลงจากตั้งแต่อดีตระหว่างตระกูล/เครือญาติในเรื่องที่ทำกิน ด้านการเมืองท้องถิ่นที่มีการกระจุกตัวในกลุ่มเครือญาติพวกพ้อง ลักษณะสืบอำนาจทางการเมือง ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้นำ มองสังคมของส่วนรวมเป็นการที่เอื้อผลประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง ชุมชนมีความคิด ความเชื่อ ความศรัทธา และมีมุมมองที่ต่างกัน และการไม่เคารพต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นสัญญาประชาคมที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนด การขัดแย้งทำให้เกิดผลทั้งผลดีและผลกระทบบังทางตรงและทางอ้อมกับต่อคน ชุมชน และองค์กร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม กล่าวคือผลเสียทำให้เสียโอกาสในทุกด้าน เกิดความแตกแยกขาดความสามัคคี ส่วนดี คือเป็นการกระตุ้นให้กับองค์กรที่ต้องการหาวิธีการต่างๆ ในการแก้ปัญหา การขัดแย้งก่อให้เกิดแนวคิดที่สามารถนำไปเป็นตัวอย่างประสาณผลประโยชน์ให้ลงตัวได้ และการบริหารความขัดแย้งในชุมชนบ้านแหลมมะขบของผู้นำชุมชนได้ใช้แนวทางการบริหารแก้ปัญหา 5 วิธี ที่สอดคล้องกับแนวคิดของไฮวาทและลอนดอนของ ดังนี้ 1. วิธีเผชิญหน้า (Confrontation) เป็นวิธีการจัดการความขัดแย้งที่ผู้บริหารผู้นำชุมชนหยิบยกข้อขัดแย้งขึ้นมาพิจารณาและเผชิญปัญหากับความขัดแย้งโดยตรงและเปิดเผย กล่าวที่จะแสดงความคิดเห็นโดยตรงไปตรงมา ไม่ทอดทิ้งข้อขัดแย้งและแก้ไขเรียบร้อยแล้ว 2. วิธีหลีกเลี่ยง (Withdrawal) ผู้นำชุมชนจัดการกับความขัดแย้งด้วยการที่ผู้นำชุมชนถอนตัวออกจากสถานการณ์ที่เป็นความขัดแย้ง โดยไม่รับรู้ว่ามีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นลอยตัวอยู่เหนือปัญหาความขัดแย้งพยายามไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและการโต้เถียง 3. วิธีบังคับ (Forcing) เป็นวิธีการจัดการที่ผู้นำชุมชนใช้คำสั่งหรืออำนาจหน้าที่ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ผู้อื่นยอมรับและทำตามความคิดเห็นของผู้บริหารผู้นำชุมชนยื่นกรานและเรียกร้องให้รับวิธีการที่ผู้นำชุมชนเสนอให้เท่านั้น 4. วิธีไกล่เกลี่ย (Smoothing) เป็นวิธีที่ผู้นำชุมชนจัดการกับความขัดแย้งที่ผู้นำชุมชนเห็นว่ามีเป้าหมายร่วมกันและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ในกรณีอะลุ่มอล่วยค่อยๆพูดคุยจากกันเน้นเรื่องของคิดที่แตกต่าง ไม่ยึดมั่นกับความเห็นที่แตกต่างพยายามชี้ให้เห็นว่าความสำคัญอยู่ที่เป้าหมายมากกว่าความแตกต่างของวิธีการ 5. วิธีประนีประนอม (Compromise) เป็นวิธีการจัดการกับความขัดแย้งที่ผู้นำชุมชนรับฟังข้อขัดแย้งของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายมาพิจารณาพยายามให้คู่กรณีพบกันครึ่งทาง ค้นหาทางสายกลางดำเนินการคู่กรณีต้องเสียสละบางส่วน และ

ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ไม่มีฝ่ายใดชนะทั้งหมดหรือแพ้ทั้งหมด การใช้แนวทางการบริหารความขัดแย้งด้วยแนวทางดีผลการแก้ปัญหาความขัดแย้งในชุมชนบ้านแหลมมะขบลดลง มีการพูดคุยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและให้การทำงานร่วมกันมากขึ้น ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดี และเป็นสิ่งท้าทายของผู้นำชุมชน ให้เกิดการตื่นตัวและกระตุ้นให้ผู้นำเพื่อเป็นการสร้างการยอมรับในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาค้นคว้าความขัดแย้งในชุมชนบ้านแหลมมะขบพบว่าการบริหารความขัดแย้งตามแนวคิดของโฮวาทและลอนดอน ทำให้ความขัดแย้งมีแนวโน้มดีขึ้นในระดับหนึ่ง คือมีการพูดคุย มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาศาภาพการบริหารความขัดแย้งของผู้นำชุมชนในชุมชนอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงต่อไป เพื่อศึกษาประเด็นของข้อมูลความขัดแย้งในเชิงลึกกว่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกันหรือไม่
2. ศักยภาพปัญหาและการบริหารความขัดแย้งที่เกิดในชุมชนขนาดใหญ่ เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาและวิธีการบริหารของ